

THẦY LÀ ĐƯỜNG LÀ SỰ THẬT VÀ LÀ SỰ SỐNG

... Tôi tên Gioan, 64 tuổi, góa vợ và có 3 người con, 3 đứa cháu. Thân phụ tôi tin lành, thân mẫu tôi Công Giáo. Tôi được Rửa Tội và lớn lên trong môi trường Công Giáo.

Tôi là tín hữu Công Giáo nhưng thật ra hoàn toàn sống đạo "vụ hình thức", nghĩa là chỉ tham dự bằng thân xác, trong khi tinh thần tôi đứng đưng đối với các nghi thức Phụng Vụ. Tôi đi lễ các Chúa Nhật nhưng thỉnh thoảng mới rước lễ và chỉ xưng tội một năm một lần vào Mùa Phục Sinh. Tôi dồn mọi chú ý lo toan cho việc học rồi sau đó ra trường và hành nghề bác sĩ. Tôi luôn nỗ lực học hỏi để tiến thân trên đường sự nghiệp. Tôi thuộc về một trong các nhóm bác sĩ Âu Châu chuyên về tim. Tất một lời, tôi là tín hữu Công Giáo chỉ có danh mà không có thực!

Năm 1956 tôi lập gia đình với Monique, tín hữu Công Giáo cũng sống đạo "hời-hợt" vào thời kỳ ấy. Chúng tôi là đôi vợ chồng tâm đồng ý hợp và sống thật hạnh phúc. Tôi dành trọn thời giờ cho công việc trong khi Monique ở nhà lo việc nội trợ và chăm sóc con cái. Chúng tôi sống tại thủ đô Paris.

Cuộc sống êm đềm trôi qua cho đến một ngày giáo xứ mời Monique nhận chức giáo lý viên. Chức vụ mới lôi cuốn nàng trở về với cuộc sống đạo sốt sắng. Nàng thường xuyên lãnh nhận các Bí Tích. Giờ đây Monique tỏ ra tràn đầy sức sống .. Cha Sở khuyến khích vợ chồng chúng tôi tham dự buổi cầu nguyện của phong trào Canh Tân Đặc Sủng Thánh Linh diễn ra nơi Nhà Nguyện Thánh Bênêđô. Chúng tôi tham dự và bị thu hút bởi bầu khí cầu nguyện, cách thức cầu nguyện nhưng nhất là bởi các bài thánh ca chúc tụng, ngợi khen và cảm tạ.

Trong vòng hai năm, chúng tôi đều đặn tham dự buổi cầu nguyện hàng tuần của Phong Trào. Sau đó nhóm cầu nguyện thay đổi địa điểm cầu nguyện. Tôi cũng chấm dứt luôn. Trong khi Monique vẫn tiếp tục tham dự các buổi cầu nguyện và tìm thấy niềm hạnh phúc trong việc sống đạo và rao giảng Tin Mừng. Hàng năm, nàng tham dự Đại Hội của Phong Trào tổ chức tại Paray-le-Monial (Trung Pháp). Còn tôi, tôi lao mình vào những sinh hoạt thuần túy nghề nghiệp. Cuộc sống hôn nhân của chúng tôi bị ít nhiều giao động - vì mức độ sống đạo chênh lệch - tuy vẫn khăng khít đầm ấm bao quanh đàn con 3 đứa.

Monique rất đau khổ về nếp sống tôn giáo khác biệt giữa hai vợ chồng. Trong vòng 10 năm trời, nàng âm thầm cầu nguyện để tôi cùng nàng sánh bước trong cuộc sống Đức Tin.

Tháng 2 năm 1956 chúng tôi mừng 30 năm hôn phối trong hân hoan. Nhân dịp này, Monique nói với tôi về kỳ Đại Hội của Phong Trào Canh Tân Đặc Sủng Thánh Linh sẽ diễn ra vào trung tuần tháng 8 như thường lệ tại Paray-le-Monial và ước mong tôi cũng tham dự. Tôi trả lời "lơ-lửng" có lẽ có lẽ không.

Đầu tháng 8 tôi bỗng bị cảm rồi bị "lạm cảm" và lên cơn ho liên miên. Monique buồn bã thầm nghĩ:

- Vậy là hy vọng tiêu tan!

Thế nhưng, từ nội tâm tôi có ít nhiều thay đổi. Tôi tự nhủ:

- Thôi thì mình cứ đi để làm vui lòng vợ. Mình chỉ tham dự vài buổi họp. Thời gian còn lại mình nghỉ ngơi nơi khách sạn.

Quyết định của tôi khiến Monique vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khôn tả. Chúng tôi cùng đi Paray-le-Monial. Ngày 14-8 năm ấy trời nóng nực oi bức. Monique nghỉ tại khách sạn. Tôi cũng thế. Nhưng độ nửa giờ sau, tôi cảm thấy thôi thúc phải đến chỗ có căng chiếc lều thật lớn. Tôi vội vàng đi đến đó và chứng kiến cảnh tượng các Linh Mục đang ngồi tòa giải tội.

Trong một thoáng giây tôi như bừng tỉnh. Từ một vùng tăm tối tôi bước vào nơi ánh sáng chói chang. Tôi quyết định dọn mình xưng tội. Sau khi lãnh bí tích Hòa Giải tâm hồn tôi tràn ngập an bình. Tôi tìm thấy Sự Thật và cảm nghiệm THIÊN CHÚA là Đấng giàu lòng xót thương. Tôi hoàn toàn thay đổi.

Tôi trở về khách sạn và kể lại cho Monique nghe chuyện vừa xảy ra. Chúng tôi ôm nhau khóc vì vui mừng và tri ân. Từ đây vợ chồng tôi hân hoan tiến bước trong cùng nhịp độ Đức Tin Công Giáo. Nhưng niềm hạnh phúc chỉ kéo dài vỏn vẹn 10 tháng. Ngày 26-6-1987 hiền thê tôi đột ngột từ trần.

Còn lại một mình, tôi tiếp tục cuộc sống thiêng liêng chín mùi. Tôi cầu nguyện, đọc Lời Chúa và khẩn cầu Đức Chúa Thánh Thần giúp sức trong mọi sinh hoạt nghề nghiệp. Tôi có thể lớn tiếng tuyên xưng rằng:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ chính là Đường là Sự Thật và là Sự sống.

Tôi cầu mong mọi người cũng thành tín tuyên xưng như thế.

... Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ: "Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm được mạng sống ấy. Vì nếu người ta được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì nào có lợi ích gì? Hoặc người ta sẽ lấy gì mà đổi mạng sống mình?" (Matthêu 16,24-26).

("Il a changé ma vie!", tome I, Témoignages recueillis par Charles-Éric Hauguel, Éditions de l'Emmanuel, 11/2000, trang 45-53)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt